

Verhaaltje - De prinses en het egeltje

Er was eens een prinses. Ze was de schoonste van het land.
Vijf vrijers stonden op haar stoep, en dongen naar haar hand.
De eerste was een graaf, de tweede was een brigadier,
de derde was een fabrikant van boterhampapier,
de vierde was een generaal. En wie was nummer vijf?
Dat was een heel klein egeltje, met stekeltjes op zijn lijf.

Het was moeilijk om te kiezen. Het was geen makkelijke keus...
Ze koos... ze koos het egeltje, het spijt me, maar het is heus.
Ze koos dat gekke egeltje, omdat ze stiekem dacht:
Hij zal wel in een prins veranderen, midden in de nacht,
een prins met blonde haren, en een jas van hermelijn...
Zoiets gebeurt in ieder sprookje. 't Ligt zo in de lijn.

Ziezo, de bruiloft werd gevierd, met kip, muziek en zang,
het prinsesje had een sluier aan van tachtig meter lang.
En waar is nou de bruidegom? Zo riepen alle mensen,
we moeten toch de bruidegom ook al het goede wensen?
Maar niemand kon hem zien. Het prinsesje had hem in haar tasje,
ze schaamde zich zo voor die man met stekeltjes op zijn bastje.

Precies om twaalf uren bliezen ze op een trompet:
het feest was afgelopen. En nu iedereen naar bed.
De koning en de koningin, de kok en de majoor
die lagen allemaal al lang te ronken op één oor,
maar de prinses bleef wakker, en ze keek maar, en ze dacht:
Vooruit word nou een prins! Het is al midden in de nacht!